

tilskud i Reglen, ikke vil overstige 75,000 Kr., men dernæst maa det ikke glemmes, at det Tilskud, der ved Anlæg af en Statsbane er Tale om, er Penge, der gaa umiddelbart ind i Statskassen, medens de, der yde Tilskud til Privatbaner, faa deres Aktier, som efterhaanden ville kunne give Renter, naar Banen drives fornuftigt. Hvis vi i det hele taget havde haft et bestemt Princip for Tilskud til Statsbaner, vilde jeg kunne forstaa, om man var betænkelig ved at gøre Brud paa samme, men vi have ikke noget saadant Princip — og vi hverken kunne eller bør heller have det — vi have da ogsaa tværtimod Præcedens for, at man har bygget Statsbaner med et Tilskud af 25,000 Kr., dette er saaledes sket ved Anlægget af den Bane, der mest ligner de her foreliggende, Herning—Skjern-Banen. Jeg kan derfor ikke se, at man skulde kunne forsvare, at lade denne Sag gaa i Stykker, fordi der forlanges et Tilskud af 25,000 i Stedet for 40,000 Kr. Jeg har jo i øvrigt selv allerede ved 2den Behandling stemt for de 25,000 Kr., saa det er mig særlig let nu, da Forslaget er kommet ned til eneste Behandling, at gøre det samme. Lad mig saa endnu kun bemærke, at det er let nok i denne Sag at faa sine Ønsker opfyldte ved andres Afstemning og saa selv sige et og andet fornuftigt Ord imod Sagen, og der er sagt forskellige fornuftige Ord ogsaa imod dette Forslag, det skal jeg indrømme det ærede Medlem for Odense. Men jeg har nu altid ved Afstemning over Forslag, om hvilke der kan siges adskilligt for og imod, haft den Regel, at jeg spørger mig selv: Ønsker du, at hele denne Historie skulde gaa i Stykker eller ej, og naar jeg har ønsket Sagen fremmet, har jeg ikke undladt at stemme, selv om min Stemme ikke kan gøre Udslaget; trods de Betæneligheder, jeg kan have over for enkelte Punkter i Forslaget, ønsker jeg nu ikke, at det som Helhed skal gaa i Stykker. Derfor vil jeg ikke heller, selv om jeg kunde have adskillige Indvendinger, undlade at stemme for det, som det nu foreligger, og jeg vil anbefale ærede Meningsfæller at gøre det samme.

J. Nielsen: Da vi skulle slutte i Dag, og Formanden har udtalt Ønsket om, at vi fatte os i Korthed, skal jeg efterkomme den højtærede Formands Henstilling og gøre min Tale saa kort, som det overhovedet er muligt at gøre en Tale, idet jeg frafalder Ordet.

Dinesen: Jeg er fuldt paa det rene med, at det, der siges i Dag her i denne Sal, ikke har nogen øjeblikkelig Interesse, og jeg burde maaske deraf lade mig bestemme til ikke at benytte Ordet, men da jeg antager, at det kan faa Interesse senere, vil jeg tillade mig at benytte det, da jeg har faaet det. Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, der findes i Betænkningen fra den ærede 8de Landstingsmand for 2den Kreds (Lunn), og jeg kan ogsaa slutte mig til de Udtalelser, der faldt i Dag fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius). De Bemærkninger, jeg gør, ere derfor i Tilslutning til disse forudgaaede Betragtninger. Jeg mener, at man gaar for rask frem med alle disse store Foretagender. Jeg kan erkende, at det maaske kan være rigtigt at gennemføre dem alle i Tidens Løb, men det er efter min Mening uforsvarligt at bestemme sig til at gennemføre dem med den Fart, som det ser ud til at de ville blive gennemførte med efter Vedtagelsen af dette Lovforslag. Hvad Sagens finansielle Side angaar, skal jeg bemærke, at det ikke alene er de 15 Mill. Kr., hvorom dette Lovforslag drejer sig, og hvad der yderligere vil komme i Anledning af dette Forslag, men vi maa huske paa, at vi i denne Rigsdagssamling have vedtaget 3 andre Jærnbanelove, nemlig om Jærnbanerne fra Horsens til Odde, fra Fjerridslev til Thisted og fra Varde til Nørre-Nebel, hvilken sidste man vistnok er i Begreb med i dette Øjeblik at vedtage i Landstinget. Lægge vi de Udgifter, som herved paabyrdes Statskassen, til, hvad Følgerne af dette Lovforslag ville blive, ville vi naa op til omtrent 20 Mill. Kr., og disse tre Baner, jeg sidst nævnte, ville formentlig komme under Arbejde og blive gennemførte i en ret nær Fremtid. Men det er ikke alene denne Side af Sagen, jeg tillægger Betydning, naar Talen er om at gaa saa hastig frem. Jeg tillægger ogsaa det Betydning, at man ved disse offentlige Anlæg stiller saa store Fordringer til Landets Arbejdskraft, at man fuldstændig forrykker det naturlige Forhold mellem Arbejdet og Arbejdspriserne her i Landet. Vi ere gaaede for stærkt frem i flere Aar. Det kan være, at Loven af 8de Maj 1894 allerede har sat for smaa Friste for Gennemførelsen af de mange Anlæg, hvorom der er Tale, og det vil komme til at gaa yderligere i samme Retning, naar vi vedtage en Lov som denne. Jeg er i denne Henseende ganske enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds